

فواید جانبی کرونا

قسمت چهارم

رعایت وقت و حضور بموقع در محافل و بویژه در محافل عروسی نمایانگر فرهنگ بلند و عزت شخص و خانواده است .

در محافل و مجالسیکه نظم و نظام رعایت نگردد جوشش و کیفیت محفل از بین می رود و مدعوین خسته می شوند.

فضای محفل عروسی چگونه مکرر میگردد :

همانطوریکه همه می دانیم صاحبان معامله، داماد و عروس و اولیای ایشان مدتها قبل از تدویر محفل درباره چگونگی برگزاری، مصارف، ضروریات و سایر موضوعات لازم محفل با خانواده و اشخاص صاحب نظر مشوره و پلانهای طرح و در صدد آن می باشند تا محفل خود را آبرومندانه تدویر و آبرومندانه خاتمه دهند. ایشان تعداد اشتراک کنندگان محفل را محاسبه و شامل لست و برای هر نفر پول جداگانه در هتل و یا رستورانست بایست تحویل نمایند و به تعقیب آن کارتهای عروسی که سند و اعتبار نامه اشتراک در محفل می باشد ترتیب و در آن مطالب آتی جهت آگهی مدعوین درج و تذکار داده میشود تا خانواده های دعوت شده آن را رعایت نمایند.

۱- شروع و ختم محفل با تعیین ساعات دقیق آن.

۲- تذکر ممانعت از آوردن اطفال جهت حفظ نظم و آرامش داخل محفل.

۳- ممنوعیت جدی از آوردن کمره های فلمبرداری و فلمبرداری وسیله موبایل های شخصی بدون مجوز.

۴- در کارتهای دعوت به صراحت تحریر میشود که (در صورت عدم اشتراک روی هر علت و معذرتیکه باشد) لطفن تا این ... تاریخ ما را آگاه سازید.

عزیزان خواننده این متن: لطفن با صداقت و وجدان پاک بگوئید که ازین شرایط عرض شده ما کدام شرط آن را رعایت می کنیم و متعهد به تعهد افغانی خود ها می باشیم.

همانطوریکه یاد آور شدم موضوع بسیار مهم در تدویر و برپائی محافل عروسی زمان شروع و ختم آن است که اساس گذار شایستگی و بهتر بودن محفل شده می تواند:

ما افغانها در هر کنج و کنار دنیا که بوده ایم و یا هستیم خواسته و ناخواسته (بزور یا به رضاء) محافل عروسی برپا و دایر می نماییم و درین ارتباط ترتیبات چنین جشن ها را قبل از تدویر محفل پیش بین و آماده ساعت موعود می باشیم، طبعن قبل از تدویر محفل همه صاحبان معامله به آرزوی سپری شدن محفل بگونه دلخواه و منتظر نظم و نظام کمی و کیفی محفل خود می باشند.

اما با تأسف تجارب گذشته نشان می دهد که محافل ما از همان آوان و آغاز آن با وعده خلافی رنگ خیره می کند و با ختم محفل صفات قابل وصفی پیدا نمی کند. همانطوریکه در قسمتهای قبلی این موضوع نوشته و توجه دوستان و عزیزان خود را صمیمانه معطوف داشته ام یکبار دیگر توجه شان را جلب می نمایم:

۱- زمانی که ساعت شروع محفل و حضور مدعوین به وقت معین و موعد مشخص اعلان و خبر داده میشود و ما به آن موافقت می نماییم تعهد و پیمان نیست که انجام می دهیم و این تعهد از دیدگاه روابط فردی و اجتماعی مسئولیت اخلاقی بار آورده و ما را مکلف به عمل می نماید و از ما می طلبد که به اجرا و رعایت آن متعهد باشیم زیرا این تعهد به مثابه یک قرار داد فردی که تأثیرات اجتماعی دارد جوهر اخلاق و چگونگی شخصیت ما را رقم می زند و جایگاه شخصی ما را در اجتماع بر ملا و به نمایش می گذارد.

آیا باری به آن اندیشیده ایم که بی اعتنائی و کم بها دادن به تعهد و حضور بموقع در محافل سبب خدشه دار شدن اعتبار خود ما و صاحب محفل، نظم محفل، سکتگی در تدویر محفل، ضرر مادی و معنوی برای دایر کنندگان محفل، خرابی کیفیت غذای مرتبه و امثال آن که از کیفیت محفل می کاهد و آبروی محفل را تخدیر می کند می باشد؟

و همه می دانند که در کنار آن همه بی اعتنائی و بی پروائی دیگران بسا از خانواده های با فرهنگ و موقع شناس که به وقت معین و موقع لازم به محفل حاضر می شوند و با سکوت معنی دار انتظار شروع محفل را می کشند در ایزای این وقت شناسی و حرمت به رسم و آیین پسندیده و فرهنگ عالی - تلخی انتظار را تجربه و در چنین فضای دلگیر از رنج خاطر بخود می پیچند، بویژه تعدادی از خانواده های خارجی که در محفل دعوت و به ساعت معین و وقت تعیین شده بر اساس عادت و فرهنگ خود ها حاضرین جشن گردیده و منتظر شروع محفل باشند عجایب صحنه و عمل نادیده را می بینند و تجاربی از محافل ما کمایی می کنند. زیرا اگر قبول کنیم که شروع محفل ساعت «سه بجۀ عصر» تعیین و ما این وقت تعیین شده را پذیرفته و به رویت کارت دعوت پیمان بسته باشیم و بعد این پیمان را با تعویق سه ساعته تا چهار ساعته و یا اضافه تر از آن به میل خود تعیین و عمل نماییم چه تصویری به ذهن ما تداعی می گردد.

و مهمانانیکه در ساعت موعود حاضر محفل و در داخل سالون منتظر تدویر محفل اند تا اگر خدا بخواهد محفل ساعت «هشت بجه شب» به اجرا درآید و ایشان از دیدن آن لذت ببرند.

یاد داشت: البته اعذار معقول و مقبول شامل این تخطی ها نیست.

۲- زمانیکه با تحمل خستگی راه ولی با اشتیاق دیدن محفل و توقع لذت از آن خود را به آدرس محفل می رسانی و داخل تالاروسالون عروسی می شوی آنگاه به صفت یک شریک مباشر می بینی و میشنوی که مسابقات گوناگون دوش اطفال و صدای موزیک در داخل سالون چنان غوغائی بر پا نموده است که روح و روانت را به سمت پشیمانی از آمدن به محفل می کشاند و تحت شکنجه روحی و عذاب دنیوی قرار میگیری و مغزت به لرزه آمده و ترا از خواب چندین شب محروم می سازد و از خدا امان می طلبی که آهنگ «قوالی نیمه شب را که به پاره سازی گوشهایت شهرت دارد نشان ندهد و در غیر آن به تداوی روحی و شنوایی گوشها محتاج و روزگارت در هم و بر هم می شود».

یاد آوری: گرچه مدت زمانی با شدت گرفتن شیوع کرونا - تدویر محافل عروسی و امثال آن طور رسمی ممنوع قرار گرفت وگردانندگان و مدعوین محافل از مصارف کمرشکن، عادات ناپسند و رسم و رواج غیر مشروع که در بخشهای گذشته طور مفصل عرض گردید - در امان بودند. اکنون دارد دوباره با تفاوتیکه توصیه شده است آغاز میگردد. لطفن حالا جهات مثبت عرایض قبلی را در نظر گرفته به اصلاح و حذف جهات منفی آن اقدام قاطع فرمایید تا سنت پسندیده تهاداب گذاری شود.

باقی دارد لطفن منتظر باشید (در آینده به ارتباط « انشعاب و افتراق درونی محفل - محاصره میدان رقص . و مطالب دیگر خواهم نوشت): تا صحبت قلمی دیگر.

تذکر قابل توجه: یاد آوری های اصلاح طلبانه درین مباحث متوجه آنعده محافلیست که همین تقصیرات و کمرسی ها را داشته اند.
با ابراز حرمت. سخی صمیم.
